

CELE MAI MARI SUCCESE ALE SPORTULUI NOSTRU

PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VA!

SPORTUL
popularORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LÎNGĂ CONSILIUL DE MINISTRI
ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XII Nr. 2930 ★ Duminică 2 decembrie 1956 ★ 4 pagini 25 bani

Consacrarea boxului românesc

N. LINCA A CUCERIT
MEDALIA DE AUR

- M. Dobrescu și Gh. Negrea au obținut medalii de argint
- Un strălucit succes al boxului sovietic: 3 campioni olimpici

Ieri, când seara coborise peste orașul celei de a XVI-a Olimpiade, pe ringul de la West Melbourne Stadium, în fața unui public entuziasmat, încălzit parcă și el de arderea cu care își apărau șansele pugiliștii calificați pentru finale, boxul românesc a cucerit galoanele definitive ale consacrării mondiale. Nicolae Linca a devenit campion olimpic la categoria semi-mijlocie, după ce Mircea Dobrescu și Gheorghe Negrea cuceriseră în ajun medalii de argint, iar C. Dumitrescu, medalia de bronz. Putem spera mai mult? La Melbourne boxerii români s-au afirmat pe deplin în arena boxului amator mondial. Într-o competiție în care au ieșit din cursă, mai de vreme sau mai târziu, pugiliștii de renume internațională, americani, polonezi, francezi, italieni, germani, cei patru boxeri români au ajuns pînă în semifinale. Trei dintre ei s-au calificat în finale. Unul a cucerit titlul olimpic. Cîste vouă, demni reprezentanți ai tineretului român!

Nicolae Linca, noul campion olimpic, s-a dovedit fără discuție cel mai bun om al categoriei. Croșeurile și upercuturile sale i-au făcut viață grea lui Nicky Gargano, boxerul care înfrunghia toate speranțele britanicilor. Eram încredințați că Linca va face figură onorabilă în fața lui Gargano.

Victoria lui a fost însă o adevărată „lovitură de teatru”, care l-a adus dintr-odată pe primul plan, atrăgându-i stima tuturor specialiștilor prezenți în jurul ringului de la Melbourne. Și iată că numai la o singură zi după această ispravă pe care — pe drept cuvînt — o putem califica drept senzațională, Nicolae Linca a avut greaua misiune de a-l înfrîna în finală

(Continuare în pag. a 4-a)

S. Ismailciuc și D. Alexe

Intrecerile de atletism
s-au încheiat
intr-o atmosferă
de mare entuziasm— ÎN ULTIMA ZI AU FOST
INTRECUTE 3 RECORDURI MONDIALE ȘI OLIMPICE.

După cîteva zile mohorite și friguroase, în care vîntul puternic a fost un adversar dificil pentru competitori, iată că ieri timpul s-a îmbunătățit și de-asupra orașului a apărut iarăși soarele. Entuziasmul publicului, a dat parcă aripi concurenților, care s-au întrecut pe ei înșiși, realizînd succese de mare răsunet.

FAVORIȚII ÎNVINȘI NET LA
1.500 m.

După consumarea seriilor, în care fuseseră eliminați atleți cu mare renume ca Rozsavölgy, Barthel, Eriksson, Waern, etc. lumea se împărțise în mai multe tabere, după preferințe. Europeanii mergeau cu Richtzenhaim și Tabori, australienii, la unison, roșteau numele lui Landy. Tocmai de aceea, atunci cînd finaliștii au intrat pe stadion, tribunele în picioare l-au aclamat cu frenezile pe John Michael Landy. După momentele de mare încordare, startul a eliberat din așteptare pe concurenți și depotrivă pe spectatori. Primele două ture sînt conduse de australianul Lincoln și englezul Hawson. Apoi, Landy talonat de Tabori și Richtzenhaim, ocupă primele poziții ale cursei. La intrarea în ultimul tur, poziția se menține aceeași, dar din spate începe să se apropie irlandezul Ron Delaney. El face eforturi serioase, îi ajunge pe cei din față și într-un finis uluitor trece pe lîngă ei detașîndu-se categoric. Victoria tînarului atlet irlandez a fost încă una din marile surprize ale J.O.

Rezultatele tehnice: 1. Delaney (Irlanda) 3:41,2 — campion olimpic; record olimpic; vechiul record de 3:45,2 aparținea luxemburghezului Barthel și americanului McMillan; 2. Richtzenhaim (Germania) 3:42,0; 3. Landy (Australia) 3:42,0; 4. Tabori (Ungaria) 3:42,4; 5. Hawson (Anglia) 3:42,6; 6. Jungwirth (Cehoslovacia) 3:42,6.

MCDANIELA CÎȘTIGAT ÎNALȚIMEA FEMEII

Proba de săritură în înălțime a reunit în fața aceleiași ștachete

(Continuare în pag. a 2-a)

Bilanțul succesorilor sportivilor români la J. O. — după 8 zile

● MEDALII DE AUR: Leon Rotman (canoe simplu, viteză și fond); Simion Ismailciuc și Dumitru Alexe (canoe dublu, viteză); Nicolae Linca (box, categ. semi-mijlocie).

● MEDALII DE ARGINT: Olga Orban (scrimă, floretă); Mircea Dobrescu (box, categ. muscă); Gheorghe Negrea (box, categ. semi-grea).

● MEDALII DE BRONZ: Constantin Dumitrescu (box, categ. ușoară).

● LOCUL IV: Iolanda Balaș (atletism, săritura în înălțime); Mircea Anastasescu și Stavru Todorof (caiac dublu, viteză).

● LOCUL V: Simion Ismailciuc și Dumitru Alexe (canoe dublu, fond); Constantin Antonescu (tir, armă liberă calibru mare).

● LOCUL VI: echipa de pentatlon modern (Cornel Vena, Dumitru Țintea și Victor Teodorescu).

CINSTE CANOTORILOR ROMINI

ÎN DEPARTATA AUSTRALIE, CANOIȘTII ROMINI LEON ROTMAN, S. ISMAILCIUC ȘI D. ALEXE AU AVUT O STRĂLUCITĂ COMPORTARE ÎN ÎNTECERILE GU CEI MAI VALOROȘI SPORTIVI AI LUMII, CÎȘTIGÎND MEDALIILE DE AUR ȘI TITLURILE OLIMPICE ÎN PROBELE DE CANOE SIMPLU FOND ȘI VITEZĂ ȘI LA CANOE DUBLU VITEZĂ CINSTE SPORTIVILOR ROMINI, CĂTRE CARE SE ÎNDREAPTĂ ASTAZI GÎNDURILE TUTUROR OAMENILOR MUNCHI DIN PATRIA NOASTRĂ.

DIN SECȚIA DE CAIAC-CANOE
A „ȚINĂRULUI DINAMOVIST”
pe podiumul dela WENDOUREE

Urmînd, se pare, o tradiție... familiară, un tînr simpatic la înfățișare se prezenta în urmă cu trei ani la una din secțiile de lupte din București. Secția: „Ținărul Dinamovist”. Antrenor: F. Cocos. Luptător: Leon Rotman. Așa și-a început „palmaresul” actualul dublu campion olimpic la canoe. Acum, numele său figurează pe lista celor mai buni sportivi ai lumii. Dar, cu trei ani în urmă, Leon Rotman era încă un necunoscut. Un tînr sportiv decis să muncească cu toate forțele pentru a-și desăvîrși pregătirea tehnică.

...Sfîrșitul anului 1953 Leon Rotman îl părăsește pe antrenorul Cocos. Secția de caiac-canoe a „Ținărului Dinamovist” are acum un membru în plus. Cîțitorii noștri cred, poate, că Leon Rotman a opinat pentru canoe. Nul Primele antrenamente și concursuri le-a făcut la caiac. Un nou insucces. Rezultatele se lăsau așteptate. De-abia în 1954, odată cu stagiul militar, începe adevărata sa activitate de performanță în cadrul secției centrale a asociației Dinamo. Aici, el devine „elevul” lui Ismailciuc. Prima mare competiție: campio-

natul republican de fond (20 km.). Rotman se remarcă ocupînd locul II, după S. Ismailciuc. Cîteva luni mai tîrziu, în septembrie, el cîștigă titlul de campion al țării la canoe simplu fond. Leon Rotman începe să se afirme puternic în anul 1955 cînd ia parte la mai multe competiții importante: R.P.R.—R.D.G. (locul 2 după S. Ismailciuc la canoe simplu fond și viteză), R.P.R.—R.P. Ungară (locul 1 la 10.000, întrecîndu-l pe maghiarul Hernek, clasat al doilea la campionatele mondiale din 1954 — Macon), campionatele republicane (locul 1 la simplu fond). Sirguinciosul elev al lui Ismailciuc se apropia tot mai mult de valoarea profesorului său. Antrenorul său Radu Hușan avea toate motivele să fie din ce în ce mai mulțumit de performanțele lui Rotman. Mai ales că anul 1956 promitea noi succese tînarului canoist. Și, într-adevăr, succesele au fost multe: locul 2 în întrecerile de la Berlin (la 1.000 și 10.000 m.) locul 1 la 10.000 și locul 2 la 1.000 m în înfrînarea R.P. Română—Finlanda, campion republican la fond, locul 1

(Continuare în pag. a 2-a)